

Brief aan PDRH, maandblad voor het personeel van Radio-Holland NV

Mijne heren,

Het vorige jaar (1952 red.) werd ik geplaatst op de "Djatinegara" van de Djakarta Lloyd, die zijn (enige) reis maakte naar Japan. Deze boot was overgenomen van een Griekse Kapitein-reder, onder Panamese vlag. Meer behoef ik U niet te vertellen. Het schip was bemand met Duitse officieren en een Indonesische bemanning. Voor de reis werd me door R-H verteld, dat de Djakarta Lloyd geen enkele verbintenis had met Radio-Holland. Het volgende geval is dus meer vermakelijk dan ergerlijk

Het lekte in de radiohut. Het lekte behoorlijk. Bij zware regen liep het water met straaltjes over de tafels en de toestellen. Mijn kortegolfzender was reeds door het vocht in de soep gedraaid en nu kwam de ouwe dan zelf eens kijken. Hij zag er echter geen gat in en stuurde de eerste stuurman, die daarna de bootsman waarschuwde dat de baastimmerman zijn knechtje maar eens moest laten kijken.

Deze kwam het zaakje inspecteren en juist toen ik aan zijn vindingrijkheid zou gaan twifelen, verdween hij om even later terug te komen met een stuk oud zeil, een handvol spijkers en een schaar. Staande op een stoel trok hij, vrij uit de hand, kleine cirkeltjes op het plafond, mat het zaakje op en noteerde alles in een mooi nieuw klein boekje. Aan de hand van deze gegevens knipte hij, met grote nauwkeurigheid, vierkante lappen uit het zeil. Toen was het koffiedrinken.

Na heel veel koffie kwam hij terug met nog meer spullen. Met vier spijkers gingen de stukjes zeil nu tegen de zoldering, waarbij hij op werkelijk bewonderenswaardige wijze de spijkers precies midden in de cirkeltjes mikte. Een paar keer ernaast, maar het beste paard struikelt wel eens en met dit voor ogen wilde ik hem niet op deze misslagen wijzen. In het midden van het zeiltje werd een gaatje geknipt, een haakje in de zoldering geslagen, een busje eraan en ziedaar, de oplossing voor het probleem. Dat was dat. Drie zeiltjes, drie busjes, drie haakjes en twaalf spijkers. Buiten op een

kist zat hij uren te overdenken hoe fijn het was iets te scheppen.

Op geregelde tijd ledigde ik de busjes, maar na een paar buien 's nachts vond ik 's morgens de boel weer kletsnat. De kapitein, die juist langs kwam toen ik het zaakje aan het drogen was, drukte in kernachtig Duits zijn ongenoegen uit. Dit was geen werk. Hij, persoonlijk, zou het laten verbeteren. En ja, na het ontbijt stond hij handenwringend op me te wachten. "Nu was het goed, donnerwetter" en inderdaad.....Op het zeetje slingerden, net als in een lampionoptocht, drie "grote" bussen heen en weer.....

Met hartelijke groeten, W.T.H. Rombout, inspectie Tg. Triok

PS de Djatinegara ligt nu aan de ketting en zal niet meer varen.

Bron: PDRH nr. 1 September 1953